

Žlahtne in zdrave so štajarske vina, po širokim slovijo, in se visoko cenijo, posebno kar jih je iz spodnjih krajev. — Pa tudi vina nad Celjem imajo svojo vrednost, so berž še sladkeji, ko dolenske, desiravno ne tako močne; in skušnja me je izučila, de se dajo v zgornjih krajih tako zboljšati, de celo robo spodnjih krajev prekosijo.

Njih Cesarska Visokost, svitli Nadvojvoda Janez, čelovodja kmetijske družbe na Štajarskim, so nam Štajarcem razun velikih velikih dobrot tudi to skazali, de so v nemškem Gradcu velik vert omislili, v katerim se drevje in tersovje vsaciga plemena iz mnogih ptujih dežel plodi. Iz tega verta dobi, kdor hoče, prav dober kup, kar meni, de mu v njegovo kmetijstvo kaže.

Mnogoteri meni, de se naši zemlji le stvari pri-ležejo, ki so že od nekdanj tukaj, in de bi s semeni in rastlinami ptujih dežel tudi ptujo zemljo, ptuji zrak, ptujo toploto dobiti mógli, ako želimo takošno blago pridelati, kakoršno bi se ptujim primerjati smelo: — ali jaz sim se prepričal, de se ljudje sploh, kakor v mnogi drugi, tudi v ti stvari debelo motijo.

De si je namreč ravno vino nad Celjem, sesebno v Klosterski komisiji, in pri sv. Martinu na Paki tako dobro, de naši oštirji vsak polovnjak tega po dva, tudi po štiri goldinarje dražji plačajo, kakor ga iz spodnjih krajev že pod streho dobijo, — in tako obstoječe, de se tudi štiri léta stare vina, in celó od slabih létin dobijo (celó vino 34. léta tega kraja se še dandanašnji dobro nosi), sim vunder sklenil ga še zboljšati. Mislil sim: Ako se v tem kraji samuč iz beline, lipovšine, brajde, in nekaj maliga zelenike in lutenberšine taka roba dobi, kakošna kaplica me bo še le doletela, ako si vinograd s tertami iz Graškiga izgledniga verta zasadim. Kakor sklenil, sim storil. V létu 1843 vzamem v roko Trumerjevo knjigo „Klassifikation der steierm. Rebensorten“ imenovano, ter si iz Gradca dobim tertnih sadežev s prav lepimi koreninami, 100 za pol tretji goldinar od takih sort, ktere sim v ti knjigi narbolj pohvaljene bral, namreč: šipona, rabulino, javor, plavca, španjala (Gutedel) vsih sort, tično, lutenberšino, kadarko, mušico zeleno in sivo, muškat, rudečiga, černiga in rumeniga, sipo (Zimmettraube), debeli refošk (rothstielig Dolcedo) mavrovno, laški moder, rivček (Wälschriesling) burgunder, žlahtno mušico (Klevner) belo in černo, moslovino, (Veltliener) traminca, rudečiga in beliga, klešica (Ortlieber), šopotno, kavko, mavrovno (früher blauer Portugieser), rabulino (Köllner). *) Z vsimi brez razločka sim celó po domače ravnal, jih po domače gnojil in rezal, in sim v létu 1846 od 80 tert 40 pintov sladkiga vina dobil, ktero je v rožnim cvetu 1847 po Hofnerjevim vinomeru 8 stopinj tehtalo, de si ga je ravno tako malo vkup bilo. — V létu 1844 pa sim iz gori imenovaniga, Graškiga verta 1280 žlahtnih tert dobil, izmed kterih so nektare že lani tako pridno rodile, de sim cel polovnjak vina iz samiga žlahtniga grozdja napresal, ki je že zdaj tako močno sladko in dišeče, de se ga ne bojim nar slovečšim štajarskim vinam primeriti, ki so od lanjskiga léta večidel kislóbne.

Zmed teh tert pa je perviga priporočila vreden šipon. V vinoreji, to je, v dostavku, se mu krivica godi, kér se réče, de je v zemlji in zraku tako zbirljiv! Jaz sim se prepričal, de je kralj štajarskiga tersovja, kér on sam le vinu pravo moč, obstoječnost, in prijeten duh daja, in bi zavolj tih lastnost naše vina veliko zboljšal in požlahtnil.

*) Ti tertni perimki so iz doklade slayne Vertovceve Vinoreje.
Pisatelj.

Šipon dozori ob sveti Terezii z našo lipovšino; je posebno v težki zemlji, v gnojni ilovki rodovit, kakor ona; ne požebe tako rad, in tudi ob cvetu se bolj zderži. — Povsod, kjer sloveče vina imajo, ga je tri četerti v goricah. V Bistriškem Brantnerji ga je več ko polovica, ki mu moč in duh daja, sladkost pa ima od španijóla.

V Radgoni, Lutenbergu, spodnjih Halozah, v Pékerjah, na vogerski in hrovaški meji, v Bistrici, po celim Poherji je večidel šipon, in ravno zato te vina toliko slovijo.

Kér on tedaj povsod dobro stori, ako je ravno v spodnjih krajih ilovka, po Poherji pa pešnata zemlja, se očitno vidi, de ne more tako zbirljiv biti.

Tudi vse druge plemena tert, ki sim jih zgorej imenoval in ktere sim tudi skušal, se zamorejo zavoljo rodovitnosti in posebne sladkosti in tudi moči priporočiti, posebno za združenje s šiponom vinam, v tistih krajih, od koder ga naši oštirji poléti vozijo, kadar našiga zmanjka, kér je za drugo sicer zdravo, pa v prvim létu tako kisló, de bi na solato naj bolj veljalo! —

Kmetovavci! kér se zdaj vsak grič ternja čisti, in s tersovjem obsaja, imamo v malo létih veliko vina pričakovati! Kér se bo pa le posebno dobro vino lahko prodalo, hitimo tedej svoje gorice z boljšimi tertami obsaditi! Sej se to brez zgube in brez velikih troškov lahko izpelja.

(Konec sledi.)

Urno, kaj noviga?

Gosp. Blaznik, založnik in tiskar Novic, se pripravlja poseben od Novic ločen list „slovenske politiske Novice“ (politische Zeitung) na svitlo dati. Kdaj in kako se bo to zgodilo, bo ob svojim času po naših Novicah oznanil.

Poslavljenje.

Visoko spoštovani gosp. Jožef Poklukar, iskreni Slovenec in c. k. profesor duhovniga pastirstva v Ljubljani, so bili 5. svečana od presvitliga Cesarja korar Ljubljanske stolne cerkve izvoljeni, in so se 20. sušca od svojih učencev poslovili.

Vesélo oznanilo kmetam.

Ravno ko smo namenili Novice v natis dati, smo gotovo zvedili, de bojo že k prihodnjimu velikimu zboru deželnih stanov v Ljubljani — 6. dan tega mesca — trije kmetje poklicani, ki so posestniki, in sicer iz vsake kresije eden, de bojo zavoljo prošinj, ktere bo Krajnska dežela na Dunaj poslala, tudi misli in vošila kmetiškiga stanú na znanje dali.

Čast in hvala.

Gospá častitiga c. k. kantonskiga sodnika gosp. Konšeka v Krajnji je napravila vsim našim mestnim stražnikom lične žimnate kokarde. Slava takim verlim Slovenkam!

Konrad Pleiweis, višji oficir Krajnske národne straže.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	1. Maliga travna.		27. Sušca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	19	2	23
1 » » banaške	2	20	2	24
1 » Turšice.....	1	31	1	32
1 » Soršice.....	—	—	1	56
1 » Rži.....	1	44	1	50
1 » Ječmena.....	—	—	1	34
1 » Prosa.....	1	49	1	36
1 » Ajde.....	1	31	1	28
1 » Ovsá.....	—	59	—	54